

den paagjældende Forpagter uden Bortforpagterens Samtykke i levende Live kunde lade Forpagtningen gaae over til sin Søn, Sønnesøn, Dattersøn, Svigersøn eller Stedsøn.

Seg kommer nu til det andet Hovedtilfælde. Naar Forpagteren døer, saa maa Retsholdsrets formueretlige Charakter reent og bestemt gjøre sig gjældende. Den rettlige Betydning af den 50-aarige Barighed maa i saa Tilfælde komme til klar Erkjendelse og utvivlsom Gyldighed. Derfor har man ogsaa fra alle Sider seet og indrømmet, at Forpagtningsforholdets Bedvaren ikke kunde være afhængigt af saadanne tilfældige Omstændigheder, som om der var en af Forpagterens Arvinger, som vilde overtage Forpagtningen. Man kunde ikke indskrænke Retten til Arvingerne alene, thi man kan naturligtvis ikke paalægge Arvingerne en Forpligtelse til at overtage en Forpagtning, og man kunde ikke for det Tilfælde, at der ingen Arving er, som er egnet, stiftet eller villig til at overtage en Forpagtning, sige, at saa ophører den 50-aarige Forpagtning, og hele den opsparede Binding, hvis Mulighed ligger i den sidste Deel af Forpagtningstiden, tilfalder Bortforpagteren. Nei, der maa for det Første hjemles en Ret for den Paagjældende til ved Testament i Forpagtningen at indsætte en testamentarisk Arving, naturligtvis under Sagtagelse af hans Livsarvingers og Enkes Ret efter Lovgivningens almindelige Regler. Men dernæst maa det ogsaa erkjendes, at i fornødent Fald maatte denne Forpagtningsret til Fordeel for Voet kunne sættes til Auction saaledes, at den Høisthydende indtraadte dert, og at altsaa den gennem den lange Forpagtningscontract erhvervede Forpagtningsrets oeconomiske Udbytte blev realiseret til Fordeel for Voet. Derved er det altsaa erkjendt, hvad der med Nødvendighed ligger i det 50-aarige Forpagtningsforhold, at Oieren ikke den første Dag, Contracten begynder, kan forud vide, hvilke Personer han faaer med at gjøre, men deraf følger paa den anden Side ikke med Nødvendighed, at der ikke kan paalægges Forpagteren i levende Live en Indskrænkning i en saadan Ret til aldeles vilkaarligt at sætte en Anden i sin Stilling.

Det er det Synspunkt, der har været det ledende for Udvalget, og som jeg saaledes skal tillade mig at henstille til det ærede Things Bedømmelse. — De andre foreliggende Paragrafer tror jeg ialfald for Diebliffet ikke trænge til nogen særlig Forklaring. Jeg skal blot tillade mig, hvad Virkningen af en Overtrædelse af de i Loven indeholdte Bestemmelser angaaer, at henvise, som det allerede er sleet i Betænkningen, til Forhandlingerne ved Sagens 1ste Behandling. Endelig skal jeg blot sige, at i den første Oversigt, som jeg har benyttet saaledes, som den velvilligt var stillet til min Raadighed, er der indløbet nogle Talsfeil, som jeg skal see at faae rettede.

Indenrigsministeren: Som det idag er udtalt, jeg tror af den ærede Ordfører for Udvalget, har jeg i sin Tid confereret med Udvalget og erklæret, at jeg i det Væsentlige kan tiltræde de Endringsforslag, som nu foreligge her til Behandling. Efter det særdeles oplysende og orienterende Foredrag, som den ærede Ordfører har holdt, skal jeg ikke komme ind paa Sagens Realitet, men kun bemærke, at jeg fra Først af har anseet de Bestemmelser, der nu foreslaaes tilføiede, for at være temmelig overflødige. Jeg tror, at i Bestemmelserne i § 11 i Forordningen af 15de Juni 1792 ligger omtrent al den Ret, man nu søger at tillægge Forpagteren ved Endringsforslagene. Det er ganske vist, at Paragraffen har været Gjenstand for forskjellig Fortolkning, at den har været Gjenstand for Paafjendelse ved Domstolene, og at der i sin Tid faldt en Overrettsdom, som ikke blev videre forfulgt, om Forpagterens Ret til at kunne fraskrive sig Overdragelse til Trediemand. Men det Spørgsmaal lader jo Udvalget staae aabent ligesom flere andre Spørgsmaal. Det, som søges tilfikkret Forpagteren, forsaavidt man efter Ordene i Forordningen af 1792 har antaget det for tvivlsomt, er hans ubetingede Ret til i levende Live at overdrage Forpagtningen uden Bortforpagterens Samtykke til sine Descendenter, Søn, Sønnesøn, Dattersøn, Svigersøn eller Stedsøn. Derimod kan jeg naturligtvis ikke have det Allerringeste at indbende; jeg finder det saa billigt og rigtigt, at